

Ministerul Finanțelor Publice

**Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații**

Str. ....
Tel : .....
Fax : .....

DECIZIA NR. 80

din 03.09.2012

privind soluționarea contestației formulată de

S.C. ....S.R.L.

din loc. ...., ...

CUI .....

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. ....din 19.07.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr. ..../03.07.2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. ..../19.07.2012, cu privire la contestația formulată de **S.C. ....S.R.L** din localitatea ....., nr....., jud. Suceava.

SC ....S.R.L., CUI ....., cu sediul în localitatea ....., ..., formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. .... din data de 11/05/2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală, înregistrat sub nr. ..../14.05.2012, **privind suma ....lei, reprezentând TVA respinsă la rambursare.**

De asemenea, SC ....S.R.L., contestă Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. ....09.05.2012, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ..../14.10.2012, prin care s-a dispus **depunerea declarației informative cod „394”, privind livrările și achizițiile efectuate pe teritoriul național aferentă lunilor ianuarie și februarie 2012.**

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. SC ....S.R.L., formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. ....din data de 11/05/2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată

stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală, înregistrat sub nr. ....../14.05.2012, **privind suma .....lei, reprezentând TVA respinsă la rambursare, și împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr..... din 09/05/2012.**

În contestația formulată petenta precizează că urmare controlului efectuat de organele fiscale privind verificarea realității și legalității sumelor înscrise în decontul de TVA depus pentru luna februarie 2012, prin care a solicitat rambursarea sumei de .....lei, organele fiscale au constatat că se impune doar rambursarea sumei de .....lei, respingând la plată suma de .....lei.

De asemenea, societatea susține că inspectorii fiscali au stabilit prin raportul de inspecție fiscală că în mod greșit s-a dedus suma de .....lei reprezentând TVA, urmare a achiziționării în luna decembrie 2011 a unui autoturism marca LEXUS IS C98 în valoare de ..... EUR (.....lei) destinat transportului de persoane.

Contestatoarea precizează că a achiziționat în data de 05.12.2011, de la .....Germania, un autoturism marca LEXUS IS C98 în sumă de .....EUR pentru a a-l folosi în vederea asigurării transportului personalului angajat de la domiciliu la sediul societății, dovadă fiind foile de parcurs și ordinele de deplasare.

Societatea menționează că, după achiziționarea autoturismului conform facturii nr. .... din 05.12.2011, a înregistrat în contabilitate în conturile de taxă pe valoare adăugată corespunzătoare, respectiv, articolului contabil 4426 „TVA deductibilă” = 4427 „TVA colectată” cu suma de .....lei, prin aplicarea taxării inverse aferente operațiunilor la care se aplică măsurile de simplificare.

Petenta susține că în mod corect a solicitat rambursarea sumei de .....lei, ca urmare a taxării inverse intervenite în decontul depus în luna februarie 2012, că taxa plătită în urma achiziționării autoturismului este deductibilă întrucât autoturismul este folosit pentru asigurarea transportului personalului angajat la locul de muncă, situație prevăzută expres de art. 145 pct. 1 din Codul fiscal.

Contribuabilul solicită admiterea contestației depuse și desființarea actului administrativ atacat și rambursarea sumei de .....lei respinsă de organele de inspecție fiscală.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ....din data de 11/05/2012, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ....../14.05.2012, din TVA solicitată la rambursare în sumă de .....lei, s-a aprobat suma de .....lei și s-a respins la rambursare suma de .....lei.

Inspecția fiscală desfășurată la SC .....S.R.L a avut ca obiectiv soluționarea decontului cu opțiune de rambursare a soldului sumei negative a TVA aferentă lunii februarie 2012, depus la AFP Rădăuți, prin care se solicită rambursarea sumei de .....lei.

În urma verificării efectuate organele de inspecție fiscală au constatat că, în luna decembrie 2011, SC .....SRL a achiziționat de la firma ..... Germania un autoturism marca LEXUS IS C98, conform facturii nr. ....../ 05.12.2011, în valoare

de .....euro (.....lei), care a fost înregistrat în contabilitate în contul 2133 „Mijloace de transport”.

Organele de inspecție fiscală au constatat că agentul economic a dedus eronat TVA în suma de .....lei aferentă acestei achiziții prin aplicarea taxării inverse, (articolul contabil 4426 „TVA deductibilă” = 4427 „TVA colectată”, cu suma de .....lei), deși autoturismul este destinat exclusiv transportului rutier de persoane.

Ca urmare a celor constatate, în urma verificărilor efectuate la SC .....S.R.L cu privire la taxa pe valoarea adăugată, în baza art. 145 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de control au stabilit că societatea nu are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .....lei, sumă care se respinge la rambursare.

Organele de control nu au calculat accesorii (dobanzi / penalități de întârziere), deoarece în perioada verificată TVA de recuperat este mai mare decât TVA stabilită suplimentar la control.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma contestată de .....lei, reprezentând TVA respinsă la rambursare prin Decizia de impunere nr. ....din data de 11/05/2012, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ..../14.05.2012, cauza supusă soluționării este dacă SC .....S.R.L avea dreptul să deducă TVA aferentă achiziției unui autoturism, în condițiile în care nu demonstrează că autoturismul a fost utilizat exclusiv pentru transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că, în luna decembrie 2011, SC .....SRL a achiziționat de la firma ..... Germania un autoturism marca LEXUS IS C98, conform facturii nr. .... / 05.12.2011, în valoare de .....euro (.....lei), care a fost înregistrat în contabilitate în contul 2133 „Mijloace de transport”.

Organele de inspecție fiscală au constatat că agentul economic a dedus eronat TVA în suma de .....lei aferentă acestei achiziții prin aplicarea taxării inverse, (articolul contabil 4426 „TVA deductibilă” = 4427 „TVA colectată”), întrucât autoturismul este destinat exclusiv transportului rutier de persoane, pentru care dreptul la deducere este limitat, motiv pentru care au respins la rambursare această sumă.

Contestatarul susține că în mod corect a solicitat rambursarea sumei de .....lei, ca urmare a taxării inverse intervenite în decontul depus în luna februarie 2012, întrucât taxa plătită în urma achiziționării autoturismului este deductibilă, autoturismul fiind folosit pentru asigurarea transportului personalului angajat la locul de muncă.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 145 alin. 2 lit. a** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, unde se precizează că:

ART. 145

“Sfera de aplicare a dreptului de deducere

[...]

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile”.

Din textele de lege citate mai sus se reține că o persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor efectuate, dar cu condiția ca aceste bunuri să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale firmei.

Art.145¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare prevede anumite limitări speciale ale dreptului de deducere:

Art.145¹

„Limitări speciale ale dreptului de deducere

1) În cazul vehiculelor rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, nu se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor acestor vehicule și nici taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleași caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, cu excepția vehiculelor care se înscriu în oricare dintre următoarele categorii:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă; ”

[...]

(2) Prin achiziție de vehicule, în sensul alin. (1), se înțelege cumpărarea unui vehicul din România, importul sau achiziția intracomunitară a vehiculului.”

Din textele de lege citate rezultă că, în cazul vehiculelor rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, nu se deduce taxa pe valoarea adăugată

aferentă achizițiilor acestor vehicule și nici taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleași caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, cu excepția vehiculelor care se înscriu în anumite categorii, dintre care vehiculele utilizate exclusiv pentru intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, pentru transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității.

De asemenea, pct. 45¹, alin. 1 lit. f din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevede că:

„45¹. (1) În aplicarea art. 145¹ alin. (1) lit. (f) din Codul fiscal, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

[...]

”f) vehiculele utilizate exclusiv pentru transportul personalului la și de la locul de desfășurare a activității reprezintă vehiculele utilizate de angajator pentru transportul angajaților în scopul desfășurării activității economice la și de la reședința acestora/locul convenit de comun acord la sediul angajatorului sau la și de la sediul angajatorului la locul în care se desfășoară efectiv activitatea sau la și de la reședința angajaților/locul convenit de comun acord la locul de desfășurare a activității, atunci când există dificultăți evidente de a găsi alte mijloace de transport și există un acord colectiv între angajator și angajați prin care angajatorul se obligă să asigure gratuit acest transport;”.

Din textul de lege citat rezultă că vehiculele utilizate exclusiv pentru transportul personalului la și de la locul de desfășurare a activității reprezintă vehiculele utilizate de angajator pentru transportul angajaților în scopul desfășurării activității economice la și de la reședința acestora/locul convenit de comun acord la sediul angajatorului sau la și de la sediul angajatorului la locul în care se desfășoară efectiv activitatea sau la și de la reședința angajaților/locul convenit de comun acord la locul de desfășurare a activității, atunci când există dificultăți evidente de a găsi alte mijloace de transport și există un acord colectiv între angajator și angajați prin care angajatorul se obligă să asigure gratuit acest transport.

În Referatul de analiză a contestației formulate de societate, nr. .... din 02.07.2012, întocmit de Activitatea de Inspecție Fiscală, se precizează că „la data de 05.12.2011, data achiziționării autoturismului marca LEXUS IS C98, societatea mai deținea și alte mijloace de transport (conform registrului imobilizărilor), cu care putea efectua transportul personalului angajat de la domiciliu la sediul societății, respectiv:

- autoturism marca Wolkswagen Polo;
- autoturism marca Toyota.”

De asemenea, echipa de control menționează că „la data de 07.05.2012 societatea avea următorii angajați cu următoarele domiciliile legale:

- ....., domiciliat în loc. ...., jud. Suceava;

- ....., domiciliat în loc. ...., jud. Suceava;
- ....., CNP ....., domiciliat în mun. ...., jud. Suceava;
- ....., CNP ....., domiciliat în mun. ...., jud. Suceava;
- ....., CNP ....., domiciliat în loc. ...., jud. Suceava;
- ....., CNP ....., domiciliat în loc. ...., jud. Botoșani.

Toți angajații pentru care ar fi necesar transportul de la domiciliu la sediul societății au contract de muncă cu timp parțial de două ore.”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că societatea nu avea dreptul să deducă suma de .....lei reprezentând TVA, aferentă achiziției autoturismului achiziționat în luna decembrie 2011, deoarece majoritatea salariaților au domiciliul legal în localitatea ....., iar pentru angajații care au domiciliul legal în municipiul Rădauți nu există dificultăți evidente de a găsi alte mijloace de transport de la domiciliu la sediul societății.

De asemenea, la data achiziționării autoturismului, pentru care a dedus TVA în sumă de .....lei, petenta avea în patrimoniul său două autoturisme cu care putea efectua transportul angajaților pe ruta Rădauți - ..... și ruta Botoșani - Siret – .....

Contestatarul susține că în mod corect a solicitat rambursarea sumei de .....lei ca urmare a taxării inverse intervenite în decontul depus în luna februarie 2012, deoarece taxa plătită în urma achiziționării autoturismului este deductibilă deoarece autoturismul este folosit pentru asigurarea transportului personalului angajat la locul de muncă.

Susținerea contestatoarei nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât la data achiziționării autoturismului marca LEXUS IS C98, societatea mai deținea și alte mijloace de transport, respectiv, două autoturisme cu care putea efectua transportul personalului angajat, cu contract de muncă cu timp parțial de două ore, de la domiciliu la sediul societății, iar majoritatea salariaților au domiciliul legal în localitatea ....., iar pentru angajații care au domiciliul legal în municipiul Rădauți nu există dificultăți evidente de a găsi alte mijloace de transport, de la domiciliu la sediul societății.

Din cele prezentate mai sus rezultă că SC .....SRL nu face dovada că autoturismul marca LEXUS IS C98 a fost utilizat strict pentru activitatea de transport a personalului angajat la și de la locul de muncă, activități prevăzute la art. 145¹ lit. a din Codul fiscal, motiv pentru care nu avea dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziției autoturismului.

De asemenea, ținând cont de cele prezentate în prezenta decizie și a având în vedere prevederile legale incidente speței, rezultă că în mod legal organele de control au respins la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă de .....lei, motiv pentru care urmează a **se respinge ca neîntemeiată contestația** formulată de SC .....SRL, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ....din data de 11/05/2012, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ..../14.05.2012, **privind suma de ..... lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

2. Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. ..../09.05.2012, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 09.05.2012, înregistrat sub nr. ....../14.10.2012, cauza supusă soluționării este dacă organul competent constituit la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava are competența de a soluționa acest capăt de cerere, în condițiile în care dispoziția privind măsurile stabilite de organele fiscale nu se referă la stabilirea de impozite, taxe, contribuții, datorie vamală precum și accesorii ale acestora, și nici la măsura de diminuare a pierderii fiscale, neavând caracterul unui titlu de creanță fiscală.

În fapt, prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. ..../09.05.2012, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ....../14.10.2012, organele de inspecție fiscală au dispus societății depunerea declarației informative cod „394”, privind livrările și achizițiile efectuate pe teritoriul național aferentă lunilor ianuarie și februarie 2012.

Societatea contestă măsura stabilită de organele fiscale prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. ..../09.05.2012, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ....../14.10.2012, privind depunerea declarației informative cod „394”, privind livrările și achizițiile efectuate pe teritoriul național aferentă lunilor ianuarie și februarie 2012.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003**, privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

ART. 209

„Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală;

[...]

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că **organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale au competența materială de a se pronunța asupra deciziilor de impunere**, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere **care au ca obiect impozite**, taxe, contribuții, datorie vamală și accesorii ale acestora, precum și asupra **măsurii de diminuare a pierderii fiscale**.

De asemenea, din textele de lege menționate mai sus se reține că cererile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.

Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1939/2004 pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, la **pct. 1 din Anexa 2** - Instrucțiunile de completare a formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", cod 14.13.27.18, prevede:

„1. Formularul "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală" reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite. Nu va cuprinde măsuri referitoare la sumele pe care contribuabilii le datorează bugetului general consolidat al statului”.

Prin Dispoziția privind obligațiile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. ..../09.05.2012, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ....../14.10.2012, organele de control au dispus societății depunerea declarației informative cod „394”, privind livrările și achizițiile efectuate pe teritoriul național aferentă lunilor ianuarie și februarie 2012.

Întrucât măsurile stabilite în sarcina societății prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. ..../09.05.2012, înregistrată sub nr. ....../14.10.2012, nu vizează stabilirea obligațiilor fiscale în sarcina contestatoarei și nici măsura de diminuare a pierderii fiscale, rezultă că dispoziția de măsuri nu are caracterul unui titlu de creanță și nici nu reprezintă un act administrativ fiscal asimilat deciziei de impunere, motiv pentru care soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, organul de soluționare specializat din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava neavând competență de soluționare a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, potrivit **art. 209 alin. (2)** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

„Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente”.

La **pct. 5.1 și 5.3** din Ordinul președintelui Agenției Naționale de **Administrare Fiscală nr. 2137/2011** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru

aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede că:

„5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 209 alin. (1) din Codul de procedură fiscală sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.

[...]

5.3. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului, declarațiile vamale de punere în liberă circulație etc.”

Din cele prezentate mai sus rezultă că organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale au competența materială de a se pronunța asupra deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, care au ca obiect impozite, taxe, precum și asupra măsurii de diminuare a pierderii fiscale, or în cazul de față organele de inspecție fiscală au dispus depunerea declarației 394 aferentă lunilor ianuarie și februarie 2012, măsură care nu are drept consecință stabilirea unui debit suplimentar și nici diminuarea pierderii fiscale, de unde rezultă că Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr...../09.05.2012, înregistrată sub nr. ....../14.10.2012, reprezintă un alt act administrativ fiscal care, așa după cum se precizează la alin. (2) al art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, intră în competența de soluționare a organului fiscal emitent, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată și nesuținută cu documente a contestației formulate de SC .....S.R.L., împotriva măsurilor stabilite prin Decizia de impunere nr. ....../11.05.2012, înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. ....../14.05.2012, privind suma totală de .....lei, reprezentând TVA respinsă la rambursare.

2. Transmiterea dosarului cauzei pentru contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. ..../09.05.2012, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr. ....../14.10.2012, **Activității de Inspecție Fiscală** din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava, pentru a proceda conform actelor normative aplicabile speței, potrivit celor reținute în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.